

Зеркало

Чечено-ингушская граница вновь закрыта

Поток беженцев из Чечни практически прекратился из-за интенсивного обстрела всех ведущих к границе дорог, — сообщает корреспондент "Радио Свобода". Артиллерия ведет непрерывный огонь по окрестностям Гехи, Катыр-юрт, Валерик, через которые проходили основные дороги в Ингушетию, а также по автодорожке "Кавказ". Г. данным президента Ингушетию Руслана Аушева, за минувшие сутки в Ингушетию прибыло три с половиной тысячи беженцев из Чечни. Их общее число достигло 197 тысяч. Аушев сообщил, что в республике КАТАСТРОФИЧЕСКИ не хватает продовольствия для беженцев. Эту проблему он намерен обсудить с главой миграционной службы России Владимиром Калмановым, прибывшем сегодня в Ингушетию.

Расследование авиакатастрофы продолжается

Расследование обстоятельств катастрофы египетского авиалайнера, упавшего в океан вскоре после вылета из Нью-Йорка 31 октября, перешло в Федеральное бюро расследований США — объявила телекомпания Си Эн. Западная агентств сообщают, что слов специалиста, прослушавших запись бортового самописца, что один из пилотов незадолго до катастрофы вышел из кабины, а другой по-арабски произнес что-то вроде заупокойной молитвы. Сразу после этого автопилот был отключен, и авиалайнер начал падать в море. Все 217 человек, находившихся на его борту, погибли. Специалисты подчеркивают, что им еще понадобится самый тщательный перевод разговоров по-арабски. Выводы были бы легче сделать, если бы удалось найти второй самописец.

Бастуют учителя Латвии

43 тысячи человек принимают участие в предупредительной забастовке работников образования Латвии. Главное требование педагогов — довести зарплату до уровня двух миллионов латвийских лат, что составляет примерно 200 долларов. По сообщению отраслевого профсоюза, если требования

кабин, а другой по-арабски произнес что-то вроде заупокойной молитвы. Сразу после этого автопилот был отключен, и авиалайнер начал падать в море. Все 217 человек, находившихся на его борту, погибли. Специалисты подчеркивают, что им еще понадобится самый тщательный перевод разговоров по-арабски. Выводы были бы легче сделать, если бы удалось найти второй самописец.

На связи — Израиль

Специальный пеленгатор для скота

Израильская фирма разработала специальный датчик, с помощью которого можно в любое время определить, где находится скот. Новая разработка позволяет получать прямо на месте сведения о сердечном ритме, температуре тела и других физиологических данных. Как подчеркнул Зев Пелел, генеральный директор компании "МАА-НАВ", создавшей новый аппарат, он действует на основе радиосвязи на высокой частоте, позволяющей получать широкий диапазон приема свыше 600 метров.

Ткань, не пропускающая ультрафиолетовые лучи

В Израиле разработан новый вид ткани, которая практически полностью фильтрует ультрафиолетовые лучи. Данная новинка, получившая международный патент на изобретение, создана израильской фирмой "SMART-UP GOLDEN GUARD TECHNOLOGY", была представлена на недавно проходившей во Франкфурте выставке текстильной технологии. Большой интерес к этой разработке проявили компании в США и Юго-Восточной Азии, производящие ткани для детской, спортивной и рабочей одежды. Ткань такого рода имеет специальную химическую добавку, благодаря которой она не пропускает более 98 процентов ультрафиолетовых лучей. Это значительно более высокий показатель, например, по сравнению с солнцезащитными кремами, которые обеспечивают лишь частичную защиту и на ограниченное время. Ультрафиолетовые солнечные излучения могут вызвать ожоги, преждевременное старение кожи и даже возникновение злокачественной опухоли.

"Уолл-стрит Джорнелл": ученые разработали новый вид батареи

В Израиле разработан новый вид батареи-аккумулятора, работающей как минимум в полтора раза дольше обычных батарей. Внешне новинка, созданная учеными хайфского Техниона, выглядит так же, как и обычные батареи, однако в ней применяется вид металла, обладающего огромным запасом энергии, что позволяет сохранять значительно больше электронов, чем при использовании обычных материалов. По словам ученых, новая батарея способна сохранить вольновольные энергии, чем другие батареи такого же размера. Руководители коллектива израильских ученых, преподаватель химии в Технионе Стиарт Лихт отметил, что новая батарея найдет применение прежде всего в фотоаппаратах и мобильных телефонах, для работы которых необходим очень сильный электрический импульс. Продолжаются испытания новой батареи-аккумулятора, для производства которой используется особый вид металла.

Подготовлено при содействии Посольства Государства Израиль в Республике Беларусь.

Стоп-кадр

В России летит кровь.

Эврика!

Новый метод разминирования

Инженеры из американской корпорации Thiokol Propulsion, которая изготавливает двигатели для космических кораблей, разработали новую технологию обезвреживания противоподводных и противотанковых мин. Обнаружив мину, сапер устанавли-

вает рядом с ней цилиндрический контейнер с ракетным топливом, который оканчивается соплом, направленным в сторону мины. Поток раскаленной плазмы прожигает корпус мины и уничтожает ее начинку. Главное преимущество этого метода со-

стоит в том, что минная взрывчатка чаще всего не детонирует, а просто выгорает. Такой способ минирования и наносит меньший ущерб окружающей среде, чем подрыв мины.

Вывод Дэвида Честера

Трудности с обучением чтению, возникающие из-за дефектов строения зрительного нерва, можно частично преодолеть с помощью цветных светодисков. Таковы выводы английского сле-

дователя Дэвида Честера, отчет об эксперименте которого опубликован в последнем номере журнала New Scientist. Страдающие дислексией дети, носившие оранжево-желтые контактные

Американки догонят мужчин по... курению

Американский федеральный Центр по контролю и предотвращению заболеваний опубликовал очередной ежегодный отчет о распространении курения среди американцев. Согласно этому документу, в 1997 году число постоп-

янных потребителей табачных изделий равнялось 48 миллионам человек — четверти взрослого населения Соединенных Штатов. Курящими оказались 27 процентов мужчин и 22 процента женщин. В группе

взрослых, не закончивших средней школы, доля курящих превышала 35 процентов, в то время как среди обладателей высшего образования этот показатель не достигал и до 12 процентов.

Загадка ячейки памяти, состоящей из одной молекулы

Специалисты по нанозлектронике из Йельского университета и университета Райса создали элементарную ячейку памяти, состоящую из одной единственной молекулы. В сообщении пресс-центра Йельского универ-

ситета отмечается, что запоминающие устройства, использующие такие элементы, смогут хранить информацию в миллион раз дольше, чем современные системы динамической памяти на кремниевых микросхемах. 6 де-

кабря доклад о работе исследователей, возглавляемых профессором Марком Ридом и Джеймсом Гуром, будет заслушан в Вашингтоне на международной конференции по новейшим электронным приборам.

Мир культуры

Лучшая американская картина прошлого года

Американский фильм "Счастье" Тома Селлонда за выходил на московские экраны. Картина удостоена премии ФИПРЕССИ на Каннском фестивале и признана американской кинокритикой луч-

Новая русская книга

В петербургском издательстве "Академический проект" вышел первый номер журнала "Новая русская книга". Он будет выходить раз в два месяца и будет полностью посвящен книгам. Название журнала полностью вызвано любовью из-за аллюзий с "новыми русскими". Вероятно поэтому в редакционной статье указано, что оно позаимствовано у берлинского журнала 20-х годов. В числе авторов

В автокатастрофе погиб известный писатель

В румынской провинции Трансильвания погиб в автомобильной катастрофе писатель Радуту Тепозу. Ему было 45 лет. Тепозу был известен как литературный критик и редактор. В годы правления Чаушеску он преследовался за дружбу с братом румынского радиожурналиста, работавшего на "Радио Свободная Европа" в Мюнхене. Радуту Тепозу вы-

шли из журнала "Флакара", он нашел себе место в авангардном журнале "Студенческая жизнь". Тепозу — автор трех книг критики, среди них исследование постмодернизма в Румынии. Перед смертью он возглавлял еженедельник "Квантул", выступавший за развитие демократии в стране.

гнали из журнала "Флакара", он нашел себе место в авангардном журнале "Студенческая жизнь". Тепозу — автор трех книг критики, среди них исследование постмодернизма в Румынии. Перед смертью он возглавлял еженедельник "Квантул", выступавший за развитие демократии в стране.

гнали из журнала "Флакара", он нашел себе место в авангардном журнале "Студенческая жизнь". Тепозу — автор трех книг критики, среди них исследование постмодернизма в Румынии. Перед смертью он возглавлял еженедельник "Квантул", выступавший за развитие демократии в стране.

гнали из журнала "Флакара", он нашел себе место в авангардном журнале "Студенческая жизнь". Тепозу — автор трех книг критики, среди них исследование постмодернизма в Румынии. Перед смертью он возглавлял еженедельник "Квантул", выступавший за развитие демократии в стране.

гнали из журнала "Флакара", он нашел себе место в авангардном журнале "Студенческая жизнь". Тепозу — автор трех книг критики, среди них исследование постмодернизма в Румынии. Перед смертью он возглавлял еженедельник "Квантул", выступавший за развитие демократии в стране.

гнали из журнала "Флакара", он нашел себе место в авангардном журнале "Студенческая жизнь". Тепозу — автор трех книг критики, среди них исследование постмодернизма в Румынии. Перед смертью он возглавлял еженедельник "Квантул", выступавший за развитие демократии в стране.

гнали из журнала "Флакара", он нашел себе место в авангардном журнале "Студенческая жизнь". Тепозу — автор трех книг критики, среди них исследование постмодернизма в Румынии. Перед смертью он возглавлял еженедельник "Квантул", выступавший за развитие демократии в стране.

гнали из журнала "Флакара", он нашел себе место в авангардном журнале "Студенческая жизнь". Тепозу — автор трех книг критики, среди них исследование постмодернизма в Румынии. Перед смертью он возглавлял еженедельник "Квантул", выступавший за развитие демократии в стране.

гнали из журнала "Флакара", он нашел себе место в авангардном журнале "Студенческая жизнь". Тепозу — автор трех книг критики, среди них исследование постмодернизма в Румынии. Перед смертью он возглавлял еженедельник "Квантул", выступавший за развитие демократии в стране.

гнали из журнала "Флакара", он нашел себе место в авангардном журнале "Студенческая жизнь". Тепозу — автор трех книг критики, среди них исследование постмодернизма в Румынии. Перед смертью он возглавлял еженедельник "Квантул", выступавший за развитие демократии в стране.

гнали из журнала "Флакара", он нашел себе место в авангардном журнале "Студенческая жизнь". Тепозу — автор трех книг критики, среди них исследование постмодернизма в Румынии. Перед смертью он возглавлял еженедельник "Квантул", выступавший за развитие демократии в стране.

гнали из журнала "Флакара", он нашел себе место в авангардном журнале "Студенческая жизнь". Тепозу — автор трех книг критики, среди них исследование постмодернизма в Румынии. Перед смертью он возглавлял еженедельник "Квантул", выступавший за развитие демократии в стране.

Крыўдна!

Нельга ставіць знак роўнасці паміж ісламам і тэрарызмам

Вельмі прыкра апошнім часам чытаць у газетах, чуюць па тэлевізю і глядзяць па тэлеэкрану безапавячальныя заявы, выказванні, абвінавачванні ў адрас мусульман, іслама ў сувязі з рознымі тэрарыстычнымі актамі, нягледзячы на тое, што іслам, ісламскія дзеянні, якія адбываюцца ў розных кутках свету. І гэтая лавіна дэзінфармацыі нарастае з кожным днём, як па чымсьці злым заказе. У такіх хвілін хачацца звярнуцца да такіх "інфарматараў", аглядаючы іх, вядучае — а ці хоць былі яны сваімі вачамі справядлівымі мусульманамі, ці сутыкаліся з імі ў будзённых жыццёвых справах, ці чыталі крыніцы справядлівага ведаў пры ісламе — Святых Каран і Суну Парока Мухамеда, яго хадзісы, якія з'яўляюцца галоўнымі і безумоўнымі Законамі для кіравання ў жыцці і ў сваіх дзеяннях для кожнага справядлівага мусульманина.

Адказы на гэтыя пытанні сваёй большасцю будуць адмоўныя, таму што, калі б яны, мы маем на ўвазе інфарматараў, аглядаючы, былі больш-менш знаёмыя з асновамі іслама, яны б не ставілі знакі роўнасці паміж ісламам і тэрарызмам, экстрэзмам і іншымі заганнымі дзеяннямі, аб якіх у апошні час столькі гавораць і пішуць.

Так, мусульманам Беларусі, такія супаставленні выглядаюць абсурднымі, дзікімі, зламнымі і не інакш.

Таму што на працягу шасці-сотталагоднага сумнага жыцця на землях Беларусі поруч і ўперамешку з іншымі народамі і канфесіямі нашы продкі і мы нават і ў сваіх думках не дупкаліся якіх-небудзь канфіктаў ці процістаяння.

Прадстаўнікі нашых мусульман, знаходзячыся ў асяроддзі справядліва мусульман з уладным выучным-багасловам на ісламскіх міжнародных канферэнцыях (Тэгеран, Стамбул — у 1996 г., Вашынгтон — у 1998 г., Масква — у 1999 г.) і ў хадзіс-паломніцтвах у 1998 г., праймаючы асіднай думкай і ўздзеяннем ад гэтых сутэсных сходаў — імкненнем да міру, да паразумення, да павяці адзін да аднаго, да адзінства і ў адзінства, да ўза-апазнавання, да ідэнтыфікацыі і супрацьпрамага ці ўскоснага насілля і не толькі паміж мусульманамі, але і ў адносінах да іншых канфесій у адпаведнасці з Каранам:

Прывяду на шлях Госпадарства і добрыя ўгаворы" (Сунна 16, акт. 125), або:

"Я не буду пакляняцца таму, чаму вы будзеце пакляняцца, і вы не пакляняцеся таму, чаму я буду пакляняцца... У вас — ваша вера, і ў мяне — мая вера!" (Сунна 109, акт. 2, 3, 6).

Нас, мусульманам Беларусі, абурююць і зневажаюць заявы асоб, якія з лёгкасцю кідаюць абвінавачванні ў бок іслама і мусульман, калі дзесяці абудуся ў гэтым акце, экстрэма і ісламскія дзеянні людзей, якія сябе называюць мусульманамі ці ядаюць за мусульман. Гэта асабліва стала вядома пасля

падзей у Югаславіі, Дагестане, пасля ўзрыву ў Маскве.

Мы лічым, што справядлівы мусульмане не могуць забавіць людзей, крадзі, рабавань, браць чужую маёмасць у другіх людзей, аб чым шмат гаварылася і паказвалася ў сувязі з падзеямі ў Дагестане.

Падарвы дамоў, гібель нявінных людзей — гэта ўчыны не справядліва мусульман. Гэта дзейнічаюць ворагі іслама пад шыльдай мусульман. Забойства, тэрарызм, шалёны экстрэзм не маюць нічога агульнага з ісламам, што ўдзячы чытам Святы Каран, Суну Парока Мухамеда (мір яму!), той зробіць менавіта такую выснову.

Справядлівы мусульман, які кожны дзень па 5 разоў становіцца на малітву перад Усявышнім Алахам, не можа напусціць сабе і ў думках якіх-небудзь злых намераў, а тым больш нягодных Усявышняму дзеянню.

Мы, мусульмане Беларусі, лічым, што справы розныя, нацыянальнасці і ўзаемаадносін паміж разлігімі і народамі — гэта тэма вельмі далікатная, ітмэнная, і гаварыць, і пісаць на гэтую тэму трэба адпаведна, з усяй апаздасцю і павяці. Тут неслыда дапусціць несправядліва абудусяныя абвінавачванні, абвінавачванні, бо тым самым напасціца балочы ўдар у сэрцы і душы тысяч і тысяч людзей. А таксама пачынае з'яўляцца на старонках беларускага газет, асабліва аб разлігі артыкул у "Звяздзе" за подпісам Ж. Катэрава, якія прыводзіць чорныя прадказанні асталага В. Кудрашавы пра нашася ісламскія на ўвесь свет, пра ўзакрэсненне Чынгіс-хана і пра смерць ісламскіх ралігі ў 2080 годзе. У аўтара гэтых выказванняў няма ніякіх падстаў абудусяныя асобныя выстуліненні тэрарыстаў і вінаваціць у гэтым іслам (даўно вядома, што тэрарызм і экстрэзм не маюць пэўнай ралігі і нацыянальнасці), нельга гаварыць і пра ўзакрэсненне Чынгіс-хана як старажытнага пасля-іслама іслама, таму што ён быў у час сваіх заваяванняў войнаў і язычнікам, і толькі яго патамкі прынялі іслам у пачатку XIV стагоддзя. Галоўнае — аб прадказанні канца ісламу. Мы, мусульмане, лічым, што ралігі іслам неабходна мірна і справядліва ралігі, дадзена Усявышнім для ўсіх народаў, і яе будучыня — толькі ў руках Усявышняга, і ніякія прадказальнікі, іншачыны, гадалкі, шаманы і іншыя, якія ў ісламе лічацца, прабачаюць прадстаўнікі ад шайтана (сатаны), і якія маюць ад яго заданне адварнуць людзей ад Бога і веры, усе яны не змогуць змяніць тое прадказанне, якое ўжо ёсць у Усявышняга. Гэтых патамкіх існавання ўсёго і ўсё ў Сусвеце.

І яшчэ. У сувязі з падзеямі ў Дагестане вельмі часта паўтараюць словы: вахабізм, вахабіты, ісламскі фундаменталізм. Мусульманам Беларусі несправядліва не сутыкаліся з прадстаўнікі такой плыні ў ісламе, але, працягваючы энцыклапедычны слоўнік па ісламе, знаёмімішыся

з даволі поўнай інфармацыяй аб вахабізме ў газеце "Іслам мінабэ-ра" (у перакладзе "Іслам і тэабуна іслама") №8, 1999 г., якія выдана ў Маскве, можама сказаць, што ў сваёй сутнасці справядлівы паслядоўнікі Мухамеда Абдэль Вахаба, які жыў у першай палове XVIII стагоддзя і які дабываў ачышчэння іслама ад усёго наноснага, дабудаўнага пасля адыходу нашага Парока ў іншы свет і падкрэсліваў галоўную яго запаведзь аб Адзіным Богу, аб неабходнасці кіравацца выказваннямі з Карана:

"О вы, хто ўверваў! Падпа-радкаўвайцеся Алаху і слухайцеся пасланніка, і не рабце пустымі свае дзеянні" (Сунна 47, акт. 33), а таксама выказаннем самаго Парока (мір яму!) ў сваёй апошняй у яго жыцці хутбе-казанні:

"Я пакляю пасля сабе дзе рачы: Каран і мой асабісты прыклад. Калі вы будзеце іх прытрымлівацца, то не спатыкаецеся".

Дык вось, паслядоўнікі Вахаба, або як іх цяпер называюць вахабіты, не існуюць у грамадства, у абшчыну сваім прызывам прытрымлівацца Карана і Суну Парока нейкіх небяспечных з'яў ці ўчынкаў. Але, які і ў кожнай руку ці ў лэ, пачынаюць выдучацца дзікія і экстрэма, аніма-погляды (як у нас гавораць — хочучы быць свяцямі пацы Рымскага), якія ўшчынт зруйнавалі добрую ідэю. Але яны таксама называюць сябе мусульманамі. І тут мы, мусульмане, атрымліваем зусім несправядлівы ўдар, і ў гэтым несправядлівым іслам, вінаваты асобныя людзі, якія, выдучаючы сябе за мусульман, дзейнічаюць не па-мусульманску.

Таму вельмі справядлівае рэкамендацыя: пры разглядзе той ці іншай падзеі, таго ці іншага працэсу трэба не спынацца з абудусянымі, а задушыцца, паглядзець у карані і апазіцы: а каму гэта выгада.

Таму кожны прыйдзе да высновы, што не ралігі (тая ці іншая) вінаваты, што не які-небудзь цалы народ (ціяне на шліху нават такая недароўная назва — кінкаўская нацыянальнасць вінаваты, а асобныя людзі з асяроддзі шматлікіх ралігі і народаў, якія існуюць на нашай зямлі.

А каб менш было канфіктаў, процістаяння, злых учынкаў, забойстваў, крадзяжоў і г.д., трэба сумеснымі намаганнямі ўсіх ралігі пры спадку масавай інфармацыі шпірты і настойкі-ва выхоўваць дурасцасць людзей планеты, давер і павяці адзін да аднаго, згодна, ўзаемамаруменне і ўзаемадапамогу.

Мусульманам Беларусі выbral менавіта такі шлях і спад-зінноца на дапамогу Вялікага Алаха ў сваім духоўным адрад-жэнні.

І.АЛЕКСАНДРОВІЧ, старшыня Упраўлення (муйф) мусульманскага ралігіяна аб'яднання ў Рэспубліцы Беларусь.

Ліст простага чалавека

Наш адказ прэзідэнту

Вінікі галасавання былі такімі: за падтрымку дамоў прагаласавалі 18 чалавек, супраць — 40, астатнія ўстрымаліся (напэўна, пабаяліся адкрыта выказаць сваё "не").

Вось такі быў адказ нашага калектыву на маганіям былога легітымнага прэзідэнта Рэспублікі Беларусь і пастаянным яго заявам аб тым, што "прэзідэнты і парламентары 2-х стран павінны толькі выконваць волю людзей. Беларусі і россыяне — адзін народ, ім суждзена жыць разам". Наша галасаванне — адказ яму.

Трэба заўважыць, што большасць супра-адуінікаў — рускіх па нацыянальнасці, таксама галасавалі супраць.

Не ведаю, як паступіць наша адміністрацыя пасля такіх вынікаў сходу, вельмі яе прадстаўнікі сталіся атрымаць "станоўчы" вынік.

Стаўлю псеўданім, бо ў нашай краіне ўжо пачалося ганенне за "крімінальныя" думкі. Па гэтай прычыне не называю прозвішча выступаючых і назву аб'яднання. Усё гэта ёсць у раліцы.

Канстанцін ЖДАНОВІЧ.

Жыццё як яно ёсць

І нэндзяць, і ўхваляюць

У першай палове будзёнага дня ў гастронаме, што ў цэнтры горада, можна ўбачыць рэдкіх пакульнікаў, у асноўным пенсіянераў. І кіруюцца яны часцей да хлебага і малочнага аддзелаў, там і зны хоць і растуць ледзь не штомесячна, але ўсё ж не пужаюць, як, скажам, у мясным і рыбным. Калі апошніх падыходзяць да не маюцца жанчыны. Адна ўголас выказвае сваё здзіўленне:

— Тыдзень таму сыр расійскі быў семсот тысяч, а зараз за дзе-вяцьсот. І слухі падазраюць. А кабасі! Дзесяць за мільён рублёў кілаграм і не бачна! Вось і ўтаніла за такімі цэнамі з нашым кашальком пенсіянерскім.

Яе сяброўка ці проста папучыца ставіць апошняю "кроп-ку" пад гэтымі разважаннямі:

Нічо не падазраеш, не павярніш, ад нас ідэі не за-віш.

Мужчына сярэдняга гадоў, які чужы гэтага размовы, запярэжа:

— Пачему? У нас не завіснут? Очень бадэ, если мы пераста-нем нэндзяць на кухнях і возле прывакоў, а, как мінчане, ста-

нем выходіць на улцы, заяв-ляць о своих правах на лучшую жизнь, чтобы и до президента дошел наш голос.

— Вы это зря гаварыце, — за-пырцава ўсёх першая жанчы-на. — Наш прэзідэнт думае аб народе, если б усе так работалі, как он, мы бы лучше жили.

— Вот объединит Беларусь с Россией, тогда пенсия и зар-плата станут получать через поштовую службу, посмотрите! — адказаў з выклікам мужчына і накіраваўся да выхду.

Жанчыны прамучалі, ніхто не падтрымаў ні іх, ні таго муж-чыну. Падобныя спрэчкі сёння можна пацуць усюды — у аўто-бусе, прыгарадным дзельно-ездзе, у вёсках сярод пенсіяне-раў. Прыхільнік "мошнай, жа-лезнай рукі" ўсё яшчэ больш, чым цявора разважачых, хто бачыць небяспечную страту нашай дзяржавы незалежнасці пасля ўваходу ў склад ад Саюзе.

Міжволі на памяць прыходзіць словы беларускага пісьмніка Сяргея Шаўцова, выказаныя наўдана на старонках газеты "ЛіМ": "Чым болей думаеш, тым болей пераконваешся: у нас

нічога не зменіцца, пакуль не зменіцца пакаленні. Неабходна, каб людзі, якія атручаны сацы-ялізмам, смішлі са сёння, яны — носьбіты небяспечнай хваро-бы". А "вірус" яе — гэта даўня прыстававанасць, халасцкая па-корлівасць усялякай "жалезнай рукі", аб чым сведчаць і апош-няя даная сацыялагічныя аналі-зы. У той час, як амаль 57 працэнт адпаведных людзей лічаць сябе бяднякамі, чый ме-сячны заробак ніжэй афіцыйна прызнанага пражыццёнага мінімуму. 35 працэнтаў адбара-юць аб'яднане Беларусі з Рас-сіей у адзіную дзяржаву. Назабавленыя змалку пацуха нацыянальнай годнасці, гэтыя людзі так і не разумеюць небя-спечнасці таго, што ў гэтым саюзе Беларусь не будзе адуціны.

Мікола КУТЯВІЦКІ, г. Слуцк.

P.S. Псеўданім стаўлю таму, што ўжо не раз пасля пачатку на старонках "НВ" і прабных публікацый, падпісаных май пра-зішчам, нейкі "образчынец" па тэлефоне паражжае расправы, заварачаючы свае выпад бруднай лаянкі.

Падтрымайце роднае слова! Сакратарыят ТБМ.

Ветер перемен

Берлинская стена

Мастерская немецкого единства

Берлин первый раз стал столицей Германии в 1871 году. В 1920 году этот город уже насчитывал 3,8 миллиона жителей и был крупнейшим промышленным и культурным центром Европы. Шли годы, войны, менялась власть... Берлин строили и разрушали, делили и восстанавливали. С падением коммунистического режима после воссоединения Германии в Берлине началась длительная процесс нормализации. С 3 октября 1990 года он вновь является столицей Германии. И в самом ближайшем будущем Берлин станет одной из важнейших европейских столицей метрополий.

Правильный бургомистр новой столицы Германии — Эберхард Диттер. "Берлин — это не перелом, город, который не так легко понять и еще труднее описать. Сегодня Берлин является мастерской немецкого единства.

